

Łomża, dnia 30 października 2024 r.

SKO.412/18/2024

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 w związku z art. 127 § 2 i art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej K.p.a. – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży w składzie orzekającym:

przewodniczący	– Anna Sadowska
członkowie:	– Radosław Chaberek (spr.)
	– Marzena Klimaszewska

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 30 października 2024 r. odwołania Euro-Bud Sp. z o.o. spółka komandytowa od decyzji Wójta Gminy Grajewo z dnia 02 września 2024 r., znak: R.6220.15.2018 odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 130, obręb Kacprowo, gmina Grajewo

**uchyla zaskarżoną decyzję w całości
i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej
instancji.**

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 20 czerwca 2018 r. Euro-Bud Sp. z o.o. spółka komandytowa, ul. Magazynowa 7, 19-200 Grajewo wystąpiła do Wójta Gminy Grajewo o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą (siedmiu kurników, wagi najazdowej, składu opału, kotłowni z zapleczem socjalnym, agregatu prądotwórczego, czternastu silosów na paszę – każdy o pojemności 22,5 Mg, siedmiu zbiorników na wody z mycia kurników - każdy o pojemności 10 m³, dwóch zbiorników na ścieki bytowe – każdy o pojemności 10 m³ oraz zbiornika przeciwpożarowego) na działce nr ewid. 130, obręb Kacprowo, gmina Grajewo. Powierzchnia każdego z budynków inwentarskich ma wynosić 3.533,31 m², z czego powierzchnia hodowlana ma zajmować 3.374,5 m². Każdy z kurników zakłada 59.820 stanowisk dla brojlerów, co daje łączną obsadę fermy drobiu na poziomie 1.674,96 DJP.

Decyzją z dnia 5 lipca 2019 r., znak: R.6220.15.2018 Wójt Gminy Grajewo ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, jednakże decyzja ta została uchylona w całości, a sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, na mocy decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży (dalej: "SKO") z dnia 29 lipca 2019 r. SKO dopatrzyło się naruszenia art. 10 k.p.a., art. 28 k.p.a. i art. 61 § 4 k.p.a., stwierdzając nieprawidłowe ustalenie kręgu stron postępowania przez organ I instancji.

Wyrokiem z dnia 18 września 2019 r., sygn. akt II SA/Bk 611/19 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku oddalił sprzeciw.

Skarga kasacyjna wywiedziona przez inwestora od ww. wyroku WSA została oddalona wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 stycznia 2020 r., sygn. akt I OSK 3964/19.

Decyzją z dnia 30 listopada 2020 r., znak: R.6220.15.2018 Wójt Gminy Grajewo po ponownym rozpatrzeniu sprawy ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Decyzją z dnia 19 stycznia 2021 r., znak: SKO.412/48/49/50/2020 SKO uchyliło decyzję Wójta Gminy Grajewo i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu SKO wyjaśniło, że nie dysponując wymaganym materiałem dowodowym zleciło Wójtowi jego uzupełnienie, jednakże po analizie orzeczeń sądowych zapadłych w innych sprawach o wydanie decyzji środowiskowych (zainicjowanych przez inwestora), doszło do przekonania że musiałoby przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w znacznej części, w tym z udziałem organów współdziałających, do czego nie jest uprawnione. SKO stwierdziło bowiem, że Wójt nie dokonał pełnej i wnikliwej weryfikacji Raportu i Aneksów 1-5 (w tym głównie Aneksu nr 2 do Raportu), w kontekście całokształtu wymogów informacyjnych stawianych temu dowodowi, stosownie do treści art. 66 u.o.o.ś., przyjmując bezkrytycznie zawarte w nim ustalenia. W ocenie SKO Wójtowi umknęło, że w art. 62 u.o.o.ś. określono kwestie, które muszą być analizowane w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – w tym między innymi bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi. Wedle SKO warianty przedsięwzięcia, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., powinny różnić się przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko oraz na zdrowie i życie ludzi, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających chronić ww. dobra w jak najpełniejszym wymiarze. Odnosząc się do zaproponowanych racjonalnych wariantów alternatywnych 3A-3C, SKO wskazało, że autorzy nie podali źródeł literaturowych wskaźników obniżonej emisji amoniaku, w każdym z tych wariantów, ani też własnych obliczeń, w konsekwencji zatem nie wiadomo na jakiej podstawie przyjęto znaczną redukcję emisji amoniaku (o 83% i 94%), podczas gdy jedynie weryfikacja wskaźników umożliwiłaby stwierdzenie poprawności wykonanej analizy oddziaływania na stan powietrza atmosferycznego. W opisie wariantów SKO stwierdziło również brak informacji dotyczącej sposobu magazynowania padłych sztuk oraz oddziaływań na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi. Ponadto, w opisie wariantu 3C autorzy Raportu zawarli stwierdzenia, na które nie potrafili odpowiedzieć, używając sformułowań: "wydaje się, można oczekiwać, zakłada się, snuje się domysły, może wymagać, najprawdopodobniej". W konsekwencji SKO oceniło ten wariant za pozorny. Oceniając alternatywny wariant 4, SKO wskazało, że został on uznany przez autorów Raportu za wariant najkorzystniejszy dla

środowiska z uwagi na redukcję emisji odorów w stosunku do wariantu inwestorskiego. Zwróciło przy tym jednak uwagę, że zmienia on sposób oddziaływania inwestycji na środowisko jedynie w aspekcie magazynowania padłych sztuk (zmniejszenie odorów i zwiększenie hałasu), przy czym autorzy raportu nie wskazali wskaźników wzrostu hałasu i zmniejszenia odorów oraz materiałów źródłowych w oparciu, o które poczynili w tym względzie wnioski. W ocenie SKO, skoro wariant 4 nie będący w zasadzie żadną alternatywą dla wariantu inwestorskiego, został uznany za najlepszy dla środowiska - to wyjaśnienia wymaga, dlaczego nie został on należycie przeanalizowany przez organ I instancji. SKO zwróciło przy tym uwagę na brak zawarcia, w zestawieniu analizowanych wariantów sporządzonym w Aneksie nr 2 (tabela 2), dostatecznych danych uzasadniających stwierdzenie o 83-94% redukcji emisji amoniaku w wariantach 3A-3C w porównaniu do wariantu inwestorskiego, o redukcji emisji odorów oraz o braku przekroczenia obowiązujących norm przez emisję hałasu. W ocenie SKO brak podania w Raporcie źródła tych stwierdzeń i tym samym brak możliwości ich weryfikacji, skutkują brakiem ich wiarygodności. Co więcej autorzy Raportu na str. 24-25 aneksu nr 2 wskazali, że techniki utrzymania drobiu wymienione w wariantach alternatywnych 3A-3C nie są stosowane w Polsce, co oznacza również brak łatwo dostępnego serwisowania tych technik. Opis analizowanych wariantów nie pozwala, w ocenie SKO, na dokonanie oceny, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora, czy też w którymś z wariantów alternatywnych (wskazana w wariantcie 3A i 3B redukcja amoniaku wskazywałaby na konieczność wyboru któregoś z nich), zaś żaden z wariantów nie wskazuje możliwych do zastosowania środków ograniczających niekorzystne oddziaływanie na zdrowie i warunki życia ludzi oraz sposobów redukcji emisji odorów, a także obliczeń dotyczących emisji, co przemawia za ich jedynie pozornym charakterem i nie daje możliwości określenia przewidywanego ich oddziaływania na środowisko. Odnosząc się do konieczności racjonalności wariantów alternatywnych, SKO podkreśliło, że Wójt nie dokonał ich należytej oceny, a w rezultacie również organ odwoławczy takiej oceny nie mógł dokonać.

Wyrokiem z dnia 25 marca 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 134/21 WSA w Białymstoku oddalił sprzeciw Spółki od ww. decyzji SKO w Łomży.

Pismem z dnia 19 lipca 2021 r. organ I instancji wezwał Inwestora do uzupełniania raportu o oddziaływaniu na środowisko. W dniu 24 stycznia 2022 r. Inwestor przedłożył uzupełniony raport o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2022 r. organ I instancji po uzyskaniu opinii specjalisty z zakresu ochrony środowiska – Pani Anny Kiepas-Kokot, ponownie wezwał Inwestora do uzupełniania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Pismem z dnia 19 maja 2022 r. Inwestor zwrócił się z prośbą o zawieszenie postępowania do dnia 01 grudnia 2022 r.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2022 r., znak: R.6220.15.2018 Wójt Gminy Grajewo na wniosek Inwestora zawiesił przedmiotowe postępowanie do dnia 01 grudnia 2022 r.

W dniu 23 listopada 2022 r. Inwestor wystąpił z wnioskiem o przedłużenie zawieszenia postępowania do dnia 31 marca 2023 r.

Postanowieniem z dnia 01 grudnia 2022 r., znak: R.6220.15.2018 Wójt Gminy Grajewo na wniosek Inwestora zawiesił przedmiotowe postępowanie do dnia 31 marca 2023 r.

W dniu 09 marca 2023 r. Inwestor ponownie wystąpił z wnioskiem o przedłużenie zawieszenia postępowania do dnia 30 września 2023 r.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2023 r., znak: R.6220.15.2018 Wójt Gminy Grajewo na wniosek Inwestora zawiesił przedmiotowe postępowanie do dnia 30 września 2023 r.

Pismem z dnia 29 września 2023 r. (do organu wpłynęło 02 października 2023 r.) Inwestor wniósł o wznowienie zawieszonego postępowania oraz przedłożył aneks nr 1 do raportu o oddziaływaniu na środowisko dla omawianego przedsięwzięcia.

Postanowieniem z dnia 06 października 2023 r., znak: R.6220.15.2018 organ I instancji podjął zawieszone uprzednio postępowanie.

W dniu 27 grudnia 2023 r. Inwestor przedłożył aneks nr 2 do raportu o oddziaływaniu na środowisko dla omawianego przedsięwzięcia. W dniu 08 marca 2024 r. Inwestor przedłożył Aneks nr 3 do raportu o oddziaływaniu na środowisko dla omawianego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 25 marca 2024 r. organ I instancji ponownie wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W dniu 08 kwietnia 2024 r. Inwestor przedłożył uzupełniony i ujednolicony raport o oddziaływaniu na środowisko oraz wskazał, że opracowanie uzupełniono o nowy wariant najkorzystniejszy dla środowiska ww. przedsięwzięcia (chów drobiu w 6 kurnikach plus ogrzewanie gazowe) i w wersji ujednoliconej zawarto również ustalenia z aneksu nr 1, nr 2 i nr 3.

W trakcie prowadzonego postępowania organ I instancji uzyskał pozytywne uzgodnienie realizacji ww. przedsięwzięcia: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku (dalej: "RDOŚ") i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku (dalej: "RZGW"), pozytywną opinię Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego w Białymstoku oraz negatywną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Grajewie (dalej: "PPIS") z dnia 24 listopada 2023 r., nr 70/O/NZ/2023 (znak: NZ.7040.46.2023).

W dniu 09 maja 2024 r. do organu I instancji wpłynęła „Ocena raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 130 w miejscowości Kacprowo po uzupełnieniu go przez Inwestora” sporządzona na podstawie umowy zlecenia przez specjalistę z zakresu ochrony środowiska – dr hab. inż. Annę Kiepas-Kokot, natomiast w dniu 14 maja 2024 r. opinia dotycząca negatywnego stanowiska Inspekcji Sanitarnej wobec przedmiotowego przedsięwzięcia.

Obwieszczeniem z dnia 20 maja 2024 r. Wójt Gminy Grajewo na podstawie art. 10 k.p.a. zawiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie oraz na podstawie art. 79a k.p.a. poinformował, że na dzień wysłania niniejszej informacji nie są spełnione przesłanki zależne od strony tj. proponowane w raporcie rozwiązania nie gwarantują ochrony mieszkańców pobliskiej zabudowy przed negatywnym oddziaływaniem fermy na ich zdrowie ze względu na zbyt bliskie położenie fermy w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony.

W dniu 04 czerwca 2024 r. Inwestor przedłożył dodatkowy materiał dowodowy tj. „Ustosunkowanie się do Opinii dr hab. inż. Anny Kiepas-Kokot (...) dotyczącej stanowiska Inspekcji Sanitarnej (...)” – Opinia EKOTON Sp. z o.o. z Białegostoku z dnia 03 czerwca 2024

r. Jednocześnie Inwestor poinformował, że wyraża zgodę na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 130, obręb Kacprowo, gmina Grajewo wariantu najkorzystniejszego dla środowiska jako wariantu dopuszczonego do realizacji.

Pismem z dnia 10 czerwca 2024 r. organ I instancji wezwał Inwestora do doprecyzowania kwestii magazynowania paliwa gazowego (gaz płynny propan). W odpowiedzi na powyższe wezwanie Inwestor doprecyzowując kwestie magazynowania paliwa przedłożył aneks Nr 1 do raportu.

Obwieszczeniem z dnia 26 czerwca 2024 r. organ I instancji poinformował o wpływie ww. aneksu Nr 1.

Obwieszczeniem z dnia 02 lipca 2024 r. Wójt Gminy Grajewo podał do publicznej wiadomości informację o wyłożeniu aneksu Nr 1 do raportu, wystąpieniu do organów uzgadniających i opiniujących oraz możliwości składania ewentualnych uwag i wniosków do dnia 05 sierpnia 2024 r. W wyznaczonym terminie strony nie wniosły uwag ani zastrzeżeń do ww. raportu.

Obwieszczeniem z dnia 08 sierpnia 2024 r. organ I instancji na podstawie art. 10 k.p.a. zawiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie oraz na podstawie art. 79a k.p.a. poinformował, że na dzień wysłania niniejszej informacji nie są spełnione przesłanki zależne od strony, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania Wójt Gminy Grajewo decyzją z dnia 02 września 2024 r., znak: R.6220.15.2018 odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 130, obręb Kacprowo, gmina Grajewo. Przyczyną odmowy było stwierdzenie organu I instancji, że proponowane w raporcie o oddziaływaniu na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia rozwiązania nie gwarantują ochrony mieszkańców pobliskiej zabudowy przed negatywnym oddziaływaniem fermy na ich zdrowie ze względu na zbyt bliskie położenie fermy w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Organ wskazał, że „wobec braku ogólnej regulacji określającej minimalną odległość przemysłowej hodowli zwierząt od zabudowy mieszkaniowej tutejszy organ wydając decyzję odmowną przyjął, że kluczowe dla oceny oddziaływania fermy drobiu na zdrowie ludzi jest negatywne stanowisko Inspekcji Sanitarnej – organu wyspecjalizowanego i powołanego do ochrony zdrowia ludzi przed zagrożeniami sanitarnymi. Przy aktualnym stanie wiedzy organ nie znajduje żadnych podstaw do odrzucenia tego stanowiska i przyjmuje za własne – opierając na jego treści rozstrzygnięcie niniejszej sprawy”. Wójt Gminy Grajewo podparł również swoje stanowisko opinią dr hab. inż. Anny Kiepas-Kokot – specjalistą w dziedzinie ochrony środowiska, dotyczącą negatywnego stanowiska Inspekcji Sanitarnej wobec przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z decyzją tą nie zgodziła się Euro-Bud Sp. z o.o. spółka komandytowa i wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży. Skarżąca zarzuciła przedmiotowej decyzji naruszenie:

- art. 80 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o

ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) poprzez odmówienie wydania decyzji, podczas gdy nie jest to decyzja uznaniowa, a inwestor spełnił wszelkie przesłanki ustawowe,

- art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2023 r. poz. 54 z późn. Zm.) i art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej poprzez niewskazanie w uzasadnieniu decyzji z jakiego powodu organ uznał, że „skutki realizacji przedsięwzięcia są niepewne, niejasne i wątpliwe czy ryzykowne”, organ I instancji nie uprawdopodobnił zaistnienia ryzyka wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia ludzi,
- art. 7, 77, 80 k.p.a., poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego, nie dokonanie obiektywnej analizy raportu oddziaływania na środowisko oraz oświadczeń złożonych przez wnioskodawcę.

W związku z powyższym Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i w tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy przez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży po rozpatrzeniu odwołania ustaliło i zważyło, co następuje:

Zaskarżona decyzja nie może pozostać w obrocie prawnym.

Przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie materiału dowodowego w sprawie, nie tylko w odniesieniu do zarzutów odwołania, ale w całokształcie sprawy i orzeczenie w sprawie administracyjnej rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Prowadząc postępowanie odwoławcze, organ II instancji ma obowiązek dokonania oceny materiału dowodowego, zgromadzonego podczas prowadzonego postępowania administracyjnego z uwzględnieniem przepisów prawa. Przepis art. 138 k.p.a. zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. W myśl art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Podkreślenia wymaga, że orzekając na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy nie rozstrzyga o meritum sprawy, gdyż wydając decyzję kasacyjną wskazuje wyłącznie na konieczność przeprowadzenia w określonym zakresie lub w całości postępowania wyjaśniającego, celem poczynienia ustaleń niezbędnych do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. akt III SA/Kr 906/13). Decyzja kasacyjna nie rozstrzyga zatem sprawy co do istoty, a jedynie wskazuje, jakie

okoliczności sprawy wynikłe w toku postępowania administracyjnego powinny zostać wyjaśnione zgodnie z zasadami określonymi w Kpa (por. wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt II OSK 2569/12).

Zgodnie z art. 136 k.p.a. organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję, ale tylko w sytuacji, gdy uzupełnienie materiału nie dotyczy kwestii mogących mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Mogłoby to bowiem naruszyć zasadę dwuinstancyjności postępowania wyrażoną w art. 15 Kpa. O tym, czy organ odwoławczy winien przeprowadzić dodatkowe postępowanie dowodowe, czy przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji decyduje zatem głównie zakres postępowania wyjaśniającego niezbędnego do prawidłowego rozstrzygnięcia danej sprawy. Jeżeli konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy jest na tyle szeroki i ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, a decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, należy przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 30 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Bk 134/12).

W przedmiotowej sprawie, SKO w Łomży po dokonaniu wnikliwej analizy akt sprawy przekazanych przez organ I instancji wraz z odwołaniem, dopatrzyło się naruszenia przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Zauważony do wyjaśnienia zakres sprawy jest na tyle istotny, że nie mógł być uzupełniony na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego, ze względu na zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego zawartą w art. 15 k.p.a., gdyż istota tej zasady polega na dwukrotnym rozpoznaniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy. Dostrzeżone przez SKO w Łomży istotne naruszenia prawa winny być usunięte przez Wójta Gminy Grajewo w ponownie prowadzonym postępowaniu, w przeciwnym razie całe postępowanie sprowadziłoby się do jednej instancji.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.) – dalej „ustawa środowiskowa” lub „u.o.o.ś.”.

Przepisy art. 59-87 u.o.o.ś. określają procedurę wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, której podstawy materialne, procesowe i kompetencyjne regulują przepisy art. 71 -87 tej ustawy, a która służy jedynie ocenie następstw dla środowiska, związanych z realizacją danego przedsięwzięcia.

Ponadto w sprawie, w powiązaniu z przepisami ustawy środowiskowej, znajduje zastosowanie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, dalej jako „rozporządzenie”). Zatem zasady i tryb postępowania w sprawach ocen oddziaływania na środowisko reguluje u.o.o.ś. wraz z rozporządzeniem.

Z punktu widzenia art. 71 ust. 2 pkt 1 oraz art. 59 ust. 1 w zw. z art. 61 ust 1 pkt 1 u.o.o.ś. istotne znaczenie w sprawie miało ustalenie, do jakiej kategorii przedsięwzięć zalicza się planowana przez wnioskodawcę inwestycja, albowiem dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obligatoryjne (art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś.), zaś dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o ile obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania

przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. (art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś.).

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o jakiej mowa w art. 80 ust. 1 u.o.o.ś. można wydać tylko wówczas, gdy organ wcześniej ustali, że planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć, o jakich mowa w art. 59 tej ustawy. Dopiero wówczas możliwe jest wydanie w tym przedmiocie decyzji merytorycznie rozstrzygającej sprawę: pozytywnej, a więc ustalającej środowiskowe uwarunkowania, bądź negatywnej - odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Postępowanie toczące się w przedmiocie jej wydania dotyczy dopiero planowanego przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostaje, iż planowane przedsięwzięcie będzie polegać na budowie fermy drobiu o obsadzie nie przekraczającej 1674,96 DJP, to z powyższych względów planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie § 2 ust. 1 pkt 51 ww. rozporządzenia. W myśl bowiem wskazanego przepisu do tego rodzaju przedsięwzięć zalicza się chów lub hodowlę zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza); współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia. Dla kur przelicznik ten wynosi 0,004 co przy maksymalnej obsadzie w ilości 418740 szt. daje wartość wyżej wskazaną. Zatem planowana inwestycja stanowi przedsięwzięcie, którego realizacja musi zostać poprzedzona przeprowadzeniem oceny jego oddziaływania na środowisko. Tym samym wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia musiało zostać poprzedzone sporządzeniem raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dalej jako „raport”). W związku z powyższym obowiązkiem organu I instancji rozpoznającego sprawę było przeprowadzenie szczegółowej analizy przedstawionego przez inwestora raportu oraz dokonanie analizy przepisów uprawniających do wydania decyzji na bazie ustalonego stanu faktycznego sprawy.

Przesłanki, które winny być wzięte przez organ wydający decyzję w sprawie środowiskowych uwarunkowań zostały określone między innymi w przepisach art. 80 i art. 81 u.o.o.ś. Należy mieć także na uwadze, że przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko według art. 3 ust. 1 pkt 8 u.o.o.ś. rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 u.o.o.ś. wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, należy pod uwagę wziąć wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy; ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa oraz wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest odwołanie od decyzji Wójta Gminy Grajewo z dnia 02 września 2024 r., znak: R.6220.15.2018 odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy

drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 130, obręb Kacprowo, gmina Grajewo. Tym samym, zaskarżoną decyzją organ I instancji, pomimo uzyskania pozytywnego uzgodnienia w zakresie warunków realizacji przedsięwzięcia ze strony Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego w Białymstoku i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku, nie uwzględnił wniosku skarżącej i odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację powyższego przedsięwzięcia. Organ I instancji, wydając negatywną decyzję, powołał się w uzasadnieniu na to, że proponowane w raporcie o oddziaływaniu na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia rozwiązania nie gwarantują ochrony mieszkańców pobliskiej zabudowy przed negatywnym oddziaływaniem fermy na ich zdrowie ze względu na zbyt bliskie położenie fermy w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Organ wskazał, że „wobec braku ogólnej regulacji określającej minimalną odległość przemysłowej hodowli zwierząt od zabudowy mieszkaniowej tutejszy organ wydając decyzję odmowną przyjął, że kluczowe dla oceny oddziaływania fermy drobiu na zdrowie ludzi jest negatywne stanowisko Inspekcji Sanitarnej – organu wyspecjalizowanego i powołanego do ochrony zdrowia ludzi przed zagrożeniami sanitarnymi. Przy aktualnym stanie wiedzy organ nie znajduje żadnych podstaw do odrzucenia tego stanowiska i przyjmuje za własne – opierając na jego treści rozstrzygnięcie niniejszej sprawy”. Organ I instancji uznał, że na podstawie raportu oddziaływania na środowisko nie można wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie nie będzie w sposób negatywny wpływać na zdrowie okolicznych mieszkańców.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową. Przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia polegać mogą na: niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.o.o.ś.), odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 u.o.o.ś.), braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę (art. 81 ust. 1 u.o.o.ś.), wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 u.o.o.ś.), wykazaniu, że z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, przy jednoczesnym braku spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 u.o.o.ś.).

W myśl art. 77 ust. 1 u.o.o.ś. jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

- 1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;
- 2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78 tj. powiatowego inspektora sanitarnego.
- 3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;

- 4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Przepis ten wyraźnie różnicuje dwa rozstrzygnięcia, a mianowicie: uzgodnienie i opinia. Uzgodnienie, w przeciwieństwie do opinii, jest formą o znaczeniu stanowczym, wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający może przesądzić o treści decyzji, która wydawana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Opinia natomiast jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji i nie ma charakteru wiążącego dla organu prowadzącego postępowanie główne. Dlatego też organ taki nie będzie związany poglądami wypowiedzianymi przez organy współdziałające w formie opinii. Dalej należy podnieść, że organ występując o uzgodnienie lub opinię musi dokonać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego. Organ wydający decyzję ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji środowiskowej. Organ wydający decyzję może nawet przy negatywnej opinii organu współdziałającego wydać decyzję pozytywną. Musi to jednak uzasadnić odnosząc się do całego materiału dowodowego, w tym w szczególności raportu i postanowienia uzgadniającego (vide wyrok NSA z dnia 26 lipca 2016 r. sygn. akt II OSK 2883/14). Zatem w omawianym przypadku organ I instancji nie był związany negatywną opinią wydaną przez PPIS w Grajewie. Niemniej jednak nie oznacza to, że nie mógł przyjąć za własne powyższego stanowiska PPIS. Powinien natomiast wyjaśnić w zaskarżonej decyzji, z jakich powodów nie podziela pozytywnych stanowisk pozostałych organów. Stanowisko organu sanitarnego co prawda jest niewiążące, jednak ma znaczenie przy rozstrzyganiu sprawy. Jednak ustawodawca z racjonalnych względów uznał za konieczne wypowiedzianie się pozostałych organów (wymienionych w art. 77 ust. 1 u.o.o.ś.) w ramach właściwości rzeczowej i ich stanowisko nie może zostać pominięte, zwłaszcza gdy pozostaje w opozycji do głównego rozstrzygnięcia. Zadaniem Wójta Gminy Grajewo – co wyżej wskazano – było ustosunkowanie się do pozytywnych uzgodnień i opinii ww. organów współdziałających w uzasadnieniu przedmiotowej decyzji i wyjaśnienie z jakich powodów nie zostały one uwzględnione. Tego elementu natomiast postępowania wyjaśniającego zabrakło w zaskarżonej decyzji organu I instancji, co stanowi naruszenie przepisów procesowych w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

SKO w Łomży wyjaśnia, że z treści art. 107 § 1 i § 3 k.p.a. wynika, iż obligatoryjnym elementem decyzji administracyjnej jest jej uzasadnienie faktyczne i prawne, gdzie to pierwsze powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których organ się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne to wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Wskazane przepisy nakazują organom wyjaśnienie istotnych kwestii po wyczerpującym zebraniu, rozpatrzeniu i ocenie całego materiału dowodowego oraz kierowanie się przy tym zasadą prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a ponadto elementy powyższe mają znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. Obowiązkiem każdego organu administracji jest zatem wyczerpujące wskazanie okoliczności faktycznych i prawnych, którymi kierował się przy podejmowaniu rozstrzygnięcia, w szczególności uzasadnienie winno zawierać ocenę zebranego w

postępowaniu materiału dowodowego, dokonaną przez organ wykładnię stosowanych przepisów oraz ocenę przyjętego stanu faktycznego w świetle obowiązującego prawa. Nieustalenie przez organ w ramach toczącego się postępowania lub pominięcie w uzasadnieniu decyzji okoliczności faktycznych, mogących mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, może stanowić przesłankę do uznania naruszenia przez organ przepisów o postępowaniu administracyjnym w stopniu wywierającym istotny wpływ na wynik sprawy.

Motywy rozstrzygnięcia zawarte w uzasadnieniu wydanej przez organ I instancji decyzji, w ocenie tut. Kolegium są zbyt ogólne, wybiórcze i nieprzekonujące. Zdaniem organu II instancji Wójt Gminy Grajewo w prowadzonym postępowaniu nie wykazał wystąpienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji odmownej. Organ I instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji odmowę uzasadnił uciążliwością odorową planowanej inwestycji. Z uwagi na to stwierdził, że nie można przesądzić, iż oddziaływanie takie nie będzie miało znaczącego wpływu na jakość życia lokalnej społeczności. Z tego względu, kierując się zasadą przeczności, przyjęto, że działania, których skutki są niepewne, należy uznać za znaczące.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdza, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie spełnia również wymagań wskazanych w art. 85 ust. 2 u.o.o.ś. Organ I instancji ograniczył się jedynie do lakonicznego przedstawienia podjętych w sprawie czynności, co uznać należy za niewystarczające. Natomiast odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzasadniona została w sposób nieprzekonywający, przy powołaniu się głównie na negatywną opinię PPIS oraz opinię dr hab. inż. Anny Kiepas-Kokot, dotyczącą negatywnego stanowiska Inspekcji Sanitarnej wobec przedmiotowego przedsięwzięcia. Zdaniem tut. Kolegium postępowanie o ustalenie środowiskowych uwarunkowań do realizacji inwestycji jest wieloetapowe. Bierze w nim udział kilka organów specjalistycznych, które w zakresie posiadanych kompetencji wydają opinie i uzgodnienia. Organ I instancji nie może zatem w sposób wybiórczy oceniać materiału dowodowego. W niniejszej sprawie rozstrzygnięcie zostało oparte jedynie na argumentacji zawartej w opinii sanitarnej, przy jednoczesnym całkowitym zlekceważeniu stanowisk pozostałych organów. Nie można ocenić w jaki sposób Wójt Gminy Grajewo wziął pod uwagę opinię Marszałka Województwa oraz uzgodnienie RDOŚ i Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, gdyż brak jest w tej kwestii stanowiska organu I instancji. Wskazać należy na zarzut dowolności w wydaniu decyzji przez organ I instancji, zwłaszcza w kontekście odniesienia się w niej jedynie do negatywnej opinii PPIS i całkowitego przemilczenia przeciwnych wniosków wpływających z opinii Marszałka Województwa oraz uzgodnień RDOŚ i Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej. Zdaniem tut. Kolegium brak merytorycznej oceny ww. dokumentów stanowi nierozpoznanie istoty sprawy (zważywszy na treść art. 85 ust. 2 u.o.o.ś.). SKO w Łomży wyjaśnia, że jeśli po analizie materiału dowodowego Wójt Gminy Grajewo doszedł do wniosku, że wymaga on uzupełnienia, to powinien poczynić w tym kierunku działania. Tymczasem organ I instancji nie wyjaśnił, jakich ewentualnie informacji, mających umocowanie w przepisach obowiązującego prawa, brak jest w raporcie, co nie pozwala w pełni ocenić oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi. Zdaniem Kolegium, aby możliwym było postawienie środkowi dowodowemu w postaci raportu zarzutu niezgodności z prawem, należy wskazać jego niezgodność z konkretnym przepisem art. 66 u.o.o.ś. Jednocześnie wskazać należy, że nie można żądać uzupełnienia raportu w zakresie

zapachowego oddziaływania przedsięwzięcia, ponieważ w polskim systemie prawnym nie istnieją normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów.

W tym miejscu organ II instancji wyjaśnia, że stosownie do art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przedmiotowej sprawie Wnioskodawca w piśmie z dnia 04 czerwca 2024 r. wyraził zgodę na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla omawianego przedsięwzięcia, wariantu najkorzystniejszego dla środowiska jako wariantu dopuszczonego do realizacji. Do powyższej kwestii nie ustosunkował się organ I instancji ani w podczas prowadzonego postępowania, ani też w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia, czym naruszył obowiązujące przepisy prawa.

SKO w Łomży stwierdza ponadto, że Inwestor przy piśmie z dnia 04 czerwca 2024 r. przedłożył dodatkowy materiał dowodowy tj. „Ustosunkowanie się do Opinii dr hab. inż. Anny Kiepas-Kokot (...) dotyczącej stanowiska Inspekcji Sanitarnej (...)” – Opinia EKOTON Sp. z o.o. z Białegostoku z dnia 03 czerwca 2024 r. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Wójt Gminy Grajewo również w żaden sposób nie odniósł się do kontrargumentów przedstawionych przez Wnioskodawcę.

Końcowo wskazać należy, że w toku postępowania Wójt Gminy Grajewo naruszył art. 6-9, art. 77, art. 80, art. 107 § 3 k.p.a. Całkowicie pominął czynności związane z rozpatrzeniem całości materiału dowodowego, nie uzasadniając przy tym dostatecznie zasadności podjętej decyzji. Uchybienia te są na tyle istotne, że Kolegium nie mogło ich naprawić w postępowaniu odwoławczym. Wydanie obecnie decyzji merytorycznej przez Kolegium byłoby jednoznaczne z naruszeniem zasady dwuinstancyjności postępowania wynikającej z art. 15 k.p.a., a także wpłynęłoby na poprawność postępowania z udziałem społeczeństwa. Takie uchybienia procesowe nie mogą być uznane i wykluczają pozostawienie w obiegu prawnym zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze SKO w Łomży stwierdza, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 7 w zw. z art. 77 § 1 i 80 k.p.a. oraz art. 107 k.p.a. Art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego wskazuje konieczność podejmowania przez organy administracji wszelkich czynności, niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Z kolei art. 77 pkt. 1 k.p.a. nakłada na organy obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, który zgodnie z art. 80 k.p.a. w całości powinien być podstawą dokonywanej przez organ oceny.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy, organ I instancji powinien przeprowadzić postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a następnie rozpatrzyć niezbędny materiał dowodowy uwzględniając wskazania zawarte w niniejszej decyzji. Wyjaśnienie dla dokonanej oceny organ powinien wyczerpująco przedstawić w uzasadnieniu podjętej decyzji w myśl art. 107 § 3 k.p.a. Naruszenie przepisów postępowania oraz fakt, iż konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy jest istotny, uprawnia SKO w Łomży do uchylenia zaskarżonej decyzji Wójta Gminy Grajewo i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Mając na względzie niniejsze rozstrzygnięcie, tj. uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, przedwczesne byłoby ustosunkowanie się przez tut. organ do merytorycznych zarzutów odwołania od decyzji organu stopnia podstawowego. Pozostają one bez wpływu na podjęte w sprawie rozstrzygnięcie, bowiem weryfikacja decyzji pod względem jej zgodności z prawem może nastąpić wyłącznie w toku postępowania administracyjnego prowadzonego co do istoty sprawy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stronie służy prawo wniesienia sprzeciwu od niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania. Wpis sądowy od sprzeciwu od tej decyzji wynosi 100 zł. Strona może zwrócić się do sądu o zwolnienie jej od kosztów sądowych i o przyznanie prawa pomocy, które obejmuje ustanowienie adwokata lub radcy prawnego.

Przewodniczący -

Członkowie: -

[Handwritten signatures in blue ink]

Otrzymują :

1. Euro-Bud Sp. z o.o. spółka komandytowa,
2. Strony postępowania (powiadomione obwieszczeniem),
3. Wójt Gminy Grajewo,
4. a/a.

